

guns: haurian aquets de recordar que las nacions tenen un altre fi qu' el de ser valentas, per que passa ab ellas lo mateix que pels individus, que son fi es molt complexe y variat, y com sigui que las nacions, son societats humanas han de procurar el desenrotlllo del fins del home, clar está que son fi es tambe complexe y variat. Per això erran els que, com els Congresistas, fundan la regeneració en una sola qualitat.

Encare hi ha mes: polítiques catòlicas hi han hagut que sublevan é irritan, governants hi ha hagut que ab tot y sa fe han capgirat els destins d' un país d' un modo deplorable, y estich convenudissim que pot ferse ab lleys ó polítiques no catòlicas un estat *materialment* fets, com n' es exemple la poderosa Inglaterra, y pot en cambi haverhi polítiques catòlicas y fins sen temudas y respectadas las nacions que las regueixin, que no resisteixin la crítica mes suau. Espinya en trobariam varis exemples, que no volem citar per evitar *enfados*.

Per acabar volem expossar nostre opinió sobre aquet punt d' un modo categorich pera evitar tergiversacions. Creyem en la forsa de la fè y en sa eficacia si va acompanyada d' una bona política, perque á nosaltres ens ha sembla certissim allò de á *Dios rogando* y *con el mazo dando*, pro estimem dolentissima la política ab que somman els Congresistas de Burgos. No estan els temps bons pera promouer cuestions religioses, perque com son las creencias religioses las mes íntimas deuen ser també las mes respectadas.

Ofendrer un sentiment d' aytal naturalesa es contrari al respecte qu' entre homes deu regnar, debent tenirse molt present que las corrents d' avuy no van pas, per desgracia, pel cami de la fe. Déu també recordarse que las conviccions en tant tenea la forsa de tals en quant son voluntarias y que no sempre lo manat es compleix. Per aixó creyem

qu' els Congresistas de Burgos han errat la tasca; no deuen tirar detirambos contra 'l liberalisme á fi de enfondir mes las distancias, valdria mes que sa propaganda anés acompanyada d' amor al proxim y de compassió al errat á quin deu buscarse no á so de tabals sino ab aquella mansuetut y humilitat que va remouer las entranyas del mon, conquistantlo al cristianisme y fentlo gran, digne y elevat, y fent de la terra, que era avans un cau de desavinguts, un casal de germans.

N. S. y A.

MARINA

Mariner, bon mariner,
tu que la barca comandas,
depressa portans endintre
que vull veure l' abressada,
que 's donan en l' horitzó
cel y terra, aire y aigua.

Depressa que fina 'l jorn
y segóns las onas cantan,
eixa es l' hora del abras
que á cel y terra agermana,
fundintlos en sant amor,
fent d' ells dos una sola ayma.

Endins... endins... boguem tort
y depressa qu' el temps passa
y encare 'l fi no veurém
de la nostre caminada;
Enllá... mes enllá, diu l'ona
mes encare, l' ona canta...
Mariner, bogém ben tort
que vola 'l temps y ayl ens mancal!

Encare 'l fi no s' ovira
y lluny som ja de la platja...
El cel, entretant d' hermosas
estrelletas s' engalaba;
la mar fins a par de mi la
per lo hermosa, bella y plana.